

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/756/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513202526
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2513202526.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Gabriela Brišková, v právnej veci žalobcov: 1) O. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/XX, N., 2) mal. N. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/XX, N., zastúpený žalobkyňou 1) proti žalovaným: 1) Dražobná spoločnosť, a.s., so sídlom Gunduličova 3, Bratislava, IČO: 35 849 703, zastúpený spoločnosťou Staněk Vetrák & Partneri, s.r.o., so sídlom Vlčkova 18, Bratislava 2) Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, 3) S. C., nar. XX.XX.XXXX, H. XXXX/XX, N., 4) O. P. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXXX/XX, N., 5) O. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, N., o neplatnosť dobrovoľnej dražby, na odvolanie žalovaného 1) proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany č. k. 5C/26/2013-268 zo dňa 03.08.2015, v časti výroku II. o náhrade trov konania žalovaného 1), takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti výroku II. o náhrade trov konania žalovaného 1) **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovia 1) a 2) **m a j ú** voči žalovanému 1) **p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. konanie zastavil, výrokom II. žalobcom uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému 1) k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 532,74 eura do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Výrokom III. žalovaným 2), 3), 4) a 5) náhradu trov konania nepriznal.

2. Uznesenie v napadnutej časti o náhrade trov konania žalovaného 1) súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou § 146 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) a príslušnými ustanoveniami vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška). Vecne argumentoval tým, že v súvislosti so zastavením konania si náhradu trov konania uplatnil len žalovaný 1) a to v celkovej výške 2.898,41 eura titulom trov právneho zastúpenia advokátom, ktoré pozostávajú z tarifnej odmeny za 5 úkonov právnej služby vo výške spolu 2.236,05 eura, z režijného paušálu vo výške 40,44 eura, z náhrady za stratu času vo výške 122,93 eura a z cestovných náhrad vo výške 15,92 eura. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby bola určená vo výške 526,13 eura, a to z tarifnej hodnoty veci 50.000 eur, ktorá suma predstavovala cenu nehnuteľnosti dosiahnutej vydražením v predmetnej dražbe, za použitia §§ 9, 10 ods. 1 a 2, 13a ods. 4 vyhlášky. Tarifná odmena bola uplatnená za jednotlivé úkony právnej služby, 1) prevzatie a príprava zastúpenia a prvá porada s klientmi dňa 01.07.2013 v sume 526,13 eur, 2) písomné podanie na súd, vyjadrenie k návrhu zo dňa 08.07.2013 v sume 526,13 eura, 3) účasť na súdnom pojednávaní dňa 17.03.2014, ktoré bolo odročené bez prejednávania veci, v sume 131,53 eura (1/4 z 526,13 eura), 4) účasť na súdnom pojednávaní dňa 16.04.2015 v sume 526,13 eura, 5) písomné podanie na súd, vyjadrenie k doposiaľ predneseným skutočnostiam zo dňa 28.04.2015 v sume 526,13

eura, k tomu režijný paušál v celkovej výške 40,44 eura a to za úkony vykonané v roku 2013 vo výške 7,81 eura/úkon, za úkon v roku 2014 vo výške 8,04 eura a za úkony vykonané v roku 2015 vo výške 8,39 eura/úkon. V súvislosti s účasťou na pojednávaniach si právny zástupca uplatnil tiež náhradu za stratu času v zmysle § 17 vyhlášky v celkovej výške 122,93 eura, vychádzajúc z hodnoty výpočtového základu na rok 2014, ktorého 1/60 predstavuje sumu 13,40 eura a z hodnoty výpočtového základu na rok 2015, ktorého 1/60 predstavuje sumu 13,98 eura, pričom cesta z miesta sídla advokátskej kancelárie (Bratislava) do miesta sídla tunajšieho súdu (Piešťany) a na pojednávanie uskutočnené dňa 17.03.2014 a späť do Pezinka bola vykonaná v rozsahu 5 začatých polhodín (5 x 13,40 eura) a cesta na pojednávanie uskutočnené dňa 16.04.2015 v rozsahu 4 začatých polhodín (4 x 13,98 eura). Cestovné výdavky boli vydokladované v rozsahu sumy 15,92 eura, ktorá zodpovedá cene cestovného verejnou hromadnou dopravou z miesta sídla advokátskej kancelárie do miesta sídla súdu a späť do Pezinka.

3. Súd preskúmal vyčíslenie trov konania predložené zo strany právneho zástupcu žalovaného 1) z hľadiska opodstatnenosti a účelnosti vynaloženia trov ako aj z hľadiska správnosti ich vyčíslenia a dospel k záveru, že náhradu trov v uplatnenom rozsahu nie je možné priznať. Náhrada odmeny za jednotlivé úkony právnej služby bola uplatnená dôvodne, pričom i vykonanie jednotlivých úkonov možno považovať za účelné, avšak výška tarifnej odmeny nebola ustálená správne. V súdenom prípade bolo predmetom konania určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, teda určenie, ktoré malo odstrániť právny stav neistoty navrhovateľov, či tu právo, resp. právny vzťah je alebo nie je. S ohľadom na uvedené sa preto výška základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby určuje v zmysle § 11 ods. 1 vyhlášky ako 1/13 výpočtového základu, keď v tomto prípade nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva, ktorá je predmetom konania, v peniazoch. Na základe uvedeného tak žalovanému 1 patrí náhrada tarifnej odmeny advokáta za ním vykonané úkony právnej služby vo výške spolu 264,66 eura, keďže 1/13 výpočtového základu za rok 2013 predstavovala sumu 60,07 eura (za 2 úkony právnej služby v roku 2013 mu tak patrila suma 120,14 eura), za rok 2014 sumu 61,85 eur (za 1 úkon právnej služby vo výške 1/4 základnej sadzby tarifnej odmeny suma 15,46 eura) a za rok 2015 sumu 64,53 eura (za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2015 patrila advokátovi titulom odmeny suma 129,06 eura). Pokiaľ ide o náhradu trov právneho zastúpenia v ostatnom rozsahu, teda v rozsahu náhrady režijného paušálu, náhrady za stratu času a náhrady cestovných výdavkov, súd po preskúmaní ich špecifikácie a vyčíslenia uzavrel, že tieto boli náležite zdôvodnené a preukázané, ich uplatnenie je v súlade s obsahom súdneho spisu, vyčíslenie zodpovedá príslušným ustanoveniam vyhlášky a vynaloženie trov, ktorých náhrady sa žalovaný 1 domáha, možno považovať za účelné. Súd preto priznal žalovanému 1 náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 532,74 eur, ktorá suma predstavujúca odmenu a náhrady spolu v sume 443,95 eura bola v zmysle § 18 ods. 3 vyhlášky zvýšená o DPH so sadzbou 20%, čo predstavuje sumu 88,79 eura. Náhradu trov právneho zastúpenia žalovaného 1) súd uložil zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcom 1) a 2), ktorí zavinili zastavenie konania, a to k rukám právneho zástupcu žalovaného 1) (§ 149 ods. 1 OSP).

4. Proti tomuto uzneseniu, výlučne v časti výroku II., ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti žalobcov 1) a 2) zaplatiť náhradu trov konania žalovanému 1), podal prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalovaný 1), ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že žalobcom uloží povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému 1) náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania vo výške 3.224,16 eura. Podľa žalovaného 1) súd nesprávne aplikoval § 11 ods. 1 vyhlášky vychádzajúc z názoru, že hodnotu veci nie je možné vyjadriť v peniazoch. Predmetom konania bolo určenie neplatnosti dražby, táto sa však vzťahuje k určitému predmetu, ktorého hodnota je jasne vyjadrená v peniazoch, táto hodnota je stanovená v procese samotnej dražby, pri nehnuteľnostiach býva určená znaleckým posudkom. Cena dosiahnutá vydražením predstavuje aktuálnu a reálnu hodnotu predmetu sporu. Výsledkom konania o určenie neplatnosti dražby je navrátenie vlastníckeho práva k veci s reálnou hodnotou. Nejde o žiadne potenciálne požadovateľné plnenie na základe rozhodnutia o neplatnosti dražby, ale o zákonný dôsledok, ktorý je s takýmto rozhodnutím priamo spojený, preto je toto konanie vo svojom dôsledku aj konaním o určenie vlastníckeho práva k predmetu dražby. Preto analogicky, ak v prípade žaloby o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je hodnotou veci samotná nehnuteľnosť, rovnako v prípade konania o určenie neplatnosti dražby, ktorej predmetom bola nehnuteľnosť, je hodnota sporu jednoducho vyčísliteľná a výsledkom sporu je rovnako účinok stanovenia vlastníckeho práva v prospech bývalého vlastníka. Žalovaný 1) podporne poukázal na § 21 ods. 5 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a § 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. katastrálneho zákona. Účelom § 10 ods. 2 vyhlášky je adekvátna odmena advokáta za poskytnuté služby, ktorá by mala reflektovať aj zložitosť a význam veci pre klienta, pričom podľa znenia účinného od 01.07.2013 sa za cenu práva považuje aj hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo

ktorej vydanie je predmetom sporu, z čoho je zrejmá vôľa zákonodarcu oceniť advokáta za zložitost' sporov spojených s určením vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Je rozdiel, ak predmet konania má zanedbateľnú hodnotu a ak hodnota predmetu konania dosahuje výšku 50.000 eur, ako v danom prípade. Rozhodovanie o neplatnosti dražby sa týka priamo vlastníckeho práva, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor, ktoré nadobudol vydražiteľ príklepom licitátora. Poukazujúc na nález Ústavného súdu SR sp.zn. III.ÚS 341/07 právne normy sa majú vykladať v súlade s účelom právnej normy. V obdobnej veci rozhodol Ústavný súd SR nálezom sp.zn. I. ÚS 119/2012-24, podľa ktorého pokiaľ je vec, právo alebo plnenie, ktoré je predmetom sporu, peniazmi oceníteľné, potom sa táto čiastka (suma) považuje za základ pre tarifnú hodnotu, a to aj vo veciach určenia vlastníckeho práva k takejto veci. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní tento judikát nevzal do úvahy. Žalovaný 1) poukázal tiež na príslušnosť súdu v konaní o určenie neplatnosti dražby, ktorá sa určuje podľa miesta, kde sa nachádza dražená nehnuteľnosť, teda obdobne ako v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Tarifná odmena advokáta mala preto byť vypočítaná podľa § 10 ods. 2 vyhlášky, vychádzajúc z hodnoty vydraženého predmetu dražby 50.000 eur, odmena za jeden úkon právnej pomoci tak predstavuje 526,13 eur bez DPH. Odvolateľ poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 6Co/4/2008.

5. Ostatné strany sporu odvolanie nepodali, k doručenému odvolaniu žalovaného 1) sa prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrili žalobcovia, navrhli uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť a priznať im náhradu trov odvolacieho konania. Súd správne ustálil, že predmetom konania bolo určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, keď hodnota sporu nie je oceníteľná v peniazoch a pri určení výšky základnej sadzby tarifnej odmeny je potrebné aplikovať § 11 ods. 1 vyhlášky.

6. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), účinného od 01.07.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. OSP, pričom podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozhodnutiu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného 1) nie je dôvodné, v dôsledku čoho je namieste uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne s použitím § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

8. Uznesenie súdu prvej inštancie bolo napadnuté odvolaním výlučne v časti výroku II., ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti žalobcov 1) a 2) zaplatiť náhradu trov konania žalovanému 1), a preto vo zvyšnej časti vo výrokoch I. a III., ktoré nemajú povahu závislých výrokov a ktoré neboli napadnuté odvolaním, rozhodnutie súdu prvej inštancie nadobudlo právoplatnosť a nestalo sa predmetom odvolacieho prieskumu.

9. Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia v napadnutej časti, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozhodnutia, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

S poukazom na § 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na odôvodnenie písomného vyhotovenia uznesenia súdom prvej inštancie. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu žalovanému 1).

10. Jedinou spornou otázkou tvoriacou predmet odvolacieho prieskumu je to, či v prípade konania, ktorého predmetom je určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, pre určenie základnej sadzby tarifnej odmeny je potrebné aplikovať § 11 ods. 1 písm. a) alebo § 10 ods. 2 vyhlášky.

11. Z ustanovenia § 9 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vyplýva, že základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva. Podľa ustanovenia § 10 ods. 2 citovanej vyhlášky ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia

alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu iba v prípade, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami (§ 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z.).

12. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ je určitá vec, právo alebo plnenie, ktoré je predmetom súdneho sporu, peniazmi oceneľné, potom sa suma vyjadrujúca cenu považuje za základ pre určenie tarifnej hodnoty. Tento záver platí napr. vo veciach určenia vlastníckeho práva k takejto veci, lebo vyhláška č. 655/2004 Z.z. dôsledne rozlišuje, kedy je predmet právneho sporu, o ktorom vlastníctve sa rozhoduje, peniazmi oceneľný, a kedy nie je. Preto nie je možné vychádzať z názoru, že vtedy, keď je predmetom civilného sporového konania určenie vlastníckeho práva k veci, nemožno tento predmet konania peniazmi oceniť z hľadiska tarifnej odmeny podobne, ako je to pri vyrubovaní súdneho poplatku za určovací návrh na začatie konania podľa zákona č. 71/1992 Zb.

13. K rovnakému záveru dospel aj Ústavný súd SR, a to v náleze z 11. decembra 2014, sp. zn. II. ÚS 583/2013-31, v ktorom skonštatoval, že pokiaľ je vec, právo alebo plnenie, ktoré je predmetom daného súdneho sporu, peniazmi oceneľné, potom sa táto čiastka (suma) považuje za základ pre tarifnú hodnotu, a to aj vo veciach určenia vlastníckeho práva k takejto veci, pretože citované ustanovenia advokátskej tarify dôsledne rozlišujú situácie pre náhrady trov konania, kedy je predmet právneho sporu, o ktorom vlastníctve sa rozhoduje, peniazmi oceneľný, a kedy nie je. Inými slovami, explicitná úprava § 9 ods. 1 advokátskej tarify vylučuje použitie § 11 ods. 1 písm. a) advokátskej tarify. Rovnaký záver je obsiahnutý aj v ďalšom rozhodnutí Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 119/2012, na ktoré poukázal aj odvolateľ.

14. Predmetom sporu v danej veci však bolo určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, teda podľa odvolacieho súdu ide o prípad, kedy nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch (rovnako sa postupuje pri konaniach, ktorých predmetom je určenie neplatnosti právneho úkonu). Nemožno totiž hodnotu vydraženej nehnuteľnosti automaticky považovať za peniazmi oceneľnú hodnotu predmetu sporu. Pri priznávaní náhrady trov konania bolo vzhľadom na túto skutočnosť potrebné vychádzať z tarifnej odmeny stanovenej v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z., tak ako správne postupoval súd prvej inštancie, a nie v zmysle § 9 ods. 1 a § 10 ods. 2 tejto vyhlášky, ako žiadal odvolateľ.

15. Odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného 1), ktorý poukazoval na to, že výsledkom konania o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby je fakticky určenie vlastníckeho práva a preto by sa z tohto hľadiska malo aplikovať § 10 ods. 2 vyhlášky. Podľa odvolacieho súdu je potrebné vychádzať z toho, že predmetom konania o určenie vlastníckeho práva je určenie, kto je vlastníkom určitej veci (napr. nehnuteľnosti) a z tohto hľadiska ide o jednoznačne oceneľný predmet konania (tak ako to vyplýva aj vyššie citovaných rozhodnutí súdov), pričom predmetom konania o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby je určenie, či dražba je alebo nie je platná a aj keď rozhodnutie súdu v takomto spore má dopad na vlastnícke právo k predmetu dražby, jedná sa o odlišný predmet konania ako v konaní o určenie vlastníckeho práva a súdna prax sa priklonila k názoru, že pri konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby hodnota sporu nie je oceneľná v peniazoch a pri určení výšky základnej sadzby tarifnej odmeny je potrebné aplikovať § 11 ods. 1 vyhlášky. Táto otázka bola predmetom prieskumu Ústavného súdu SR v konaní sp. zn. III. ÚS 165/09, kedy všeobecné sudy aplikovali § 11 ods. 1 vyhlášky a Ústavný súd SR v tejto súvislosti nekonštatoval porušenie práv dotknutej strany sporu.

16. Rovnako aktuálna rozhodovacia prax odvolacích súdov pri riešení otázky tarifnej odmeny advokáta podľa vyhlášky v spore určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby je pomerne jednotná v tom, že je potrebné postupovať tak, ako v prejednávanej veci postupoval aj súd prvej inštancie a vychádzať z toho, že predmet konania nie je oceneľný v peniazoch a je dôvodné aplikovať ust. § 11 ods. 1 vyhlášky (por. rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12Co/276/2016 <., sp.zn. 12Co/557/2015, Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24Co/811/2015, Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/232/2015 <., sp.zn. 5Co/296/2016 <., Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 7Co/262/2015 <.).

17. Odvolací súd tiež podporne poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10bdo 43/2011, v ktorom sa konštatuje, že hodnota veci pri určení, že zmluva o postúpení pohľadávok je neplatná, nie je nominálna hodnota postupovaných pohľadávok, ani cena, za ktorú správca konkurznej

podstaty predal tieto pohľadávky žalovanému, ani hodnota pohľadávky úpadcu podľa znaleckých posudkov, ktoré boli vypracované znalcami v konkurznej veci. V konkrétnom prípade vyčíslenia trov si žalovaný môže určiť základnú sadzbu tarifnej odmeny podľa tarifnej hodnoty práva (hodnoty postúpených pohľadávok), ale základnou sadzbou tarifnej odmeny za 1 úkon právnej pomoci, kedy výpočtový základ je v zmysle § 11 ods. 1 vyhl.č. 655/2004), keďže predmetom je určovací žaloba, pri ktorej nie je možné vyjadriť hodnotu práva v peniazoch.

18. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku II. o náhrade trov konania žalovaného 1 v súlade s § 387 ods. 1 CSP, ako vecne správne potvrdil.

19. Žalobcovia 1) a 2) majú voči žalovanému 1) podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalobcovia 1) a 2) boli v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešní a neúspešnou stranou odvolacieho konania sa stal žalovaný 1), pričom tu neboli dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne im náhradu trov konania nepriznať (§ 257 CSP). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Senát odvolacieho súdu toto uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).